

[Kurt Hansen.]

lande, hvor der foregår arbejdskampe. Jeg synes, det ville være væsentligt at få klart frem, om der foregår en decideret udveksling om den form for strategi, man bruger i de forskellige lande for at få slået de faglige aktiviteter ned, som kan føre til en mindre arbejdsløshed, i dette tilfælde blandt typograferne.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Selv om det, hr. Kurt Hansen sagde her, var i den grad uden mening, at det i og for sig ikke kræver et svar, skal jeg selvfølgelig give et svar.

Jeg har selvfølgelig læst denne indberetning. Hr. Kurt Hansen har læst den, men ikke forstået den. Så ved jeg ikke, hvad der er værst. Det er jo ikke rigtigt, at den giver en uafbalanceret fremstilling. Det er i direkte strid med sandheden, og det bliver jeg nødt til at sige, så det ikke kan misforstås. Den er meget afbalanceret, hvad den også bør være. Hvis den ikke er det, så er det i hvert tilfælde en meget klar fremstilling af, på hvilken måde man fra fagbevægelsens side har ført og følt sig berettiget til at føre denne konflikt. Når vi så bliver bebrejdet i udenrigsministeriet fra et parti, der kalder sig arbejderparti — jeg siger ikke, det er det, endelig ikke, det ville jeg aldrig drømme om — at vi også i udenrigsministeriet beskæftiger os med arbejdsmarkedsforhold, så synes jeg, vi er kommet langt ud.

Kurt Hansen (VS):

Karaktergivning af det indhold, der er fremført i denne forbindelse, synes jeg ministeren helst skulle undlade.

Nu har udenrigsministeren jo sådan flere gange i hvert tilfælde forsøgt at sejle op imod vores parti på den måde, at man decideret beskylder os for usandheder. Jeg vil godt have lov til at citere bare en lille smule af det, der står i denne rapport. Jeg ved, udenrigsministeren bagefter vil tage ordet og sige en masse om, hvad der i øvrigt står i den, men alligevel synes jeg, disse linjer kan være meget betegnende:

„Konflikten har antaget stadig skarpere karakter. Flere gange har CGT-typografforbundet standset de øvrige parisiske blade ved 24 timers sympatistrejke, og en enkelt gang

har sådan en strejke været udstrakt til hele landet.“

Dette er meget betegnende for de oplysninger om arbejdskampe, der åbenbart skal formidles og komme i hænderne på den danske arbejdsgiverforening. Det er klart, at de er glade for at kunne få sådan nogle oplysninger. De er selvfølgelig vigtige i den strategi, som Arbejdsgiverforeningen skal anlægge i forbindelse med den kamp, som de danske typografer fører.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg kan så læse andre passager. Når man f. eks. siger her, at det er stadig tydeligere, at der fra bladledelsens side er tale om en strategi, der har til formål at bryde fagforeningsmonopolet i håb om at få en mere rentabel bladdrift, så kan det vist kun opfattes som en advarsel til fagbevægelsen om at være på vagt. Man gør også opmærksom på, at det pågældende blad i ubemærkethed har fået listet sig ud af arbejdsgiverforeningen for det pågældende område.

Altså sådan kan vi finde citater fra begge sider, men det afgørende er, at jeg kan give hr. Kurt Hansen ét ganske klart tilsagn: fordi hans parti befinder sig bedst i sine debatter og deres argumenter gør sig bedst ved at gro i uvidenhed, så vil vi fortsat tillade os at oplyse om arbejdsmarkedsforhold. Det får hr. Kurt Hansen os ikke til at standse med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Kurt Hansen (VS) til udenrigsministeren:

„I hvilket omfang indsamler danske ambassader i andre europæiske lande oplysninger om arbejdskampe og aktionsformer, som rapporteres videre til brug for medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening, og hvad er økonomien i denne efterretningsvirksomhed?“

(Spm. nr. 393).

Skriftlig begrundelse.

Man fristes til at tro, at sagen om det franske dagblad Le Parisien Libéré ikke er et isoleret tilfælde. Derfor må det frem, i hvor høj grad udenrigstjenesten tager del i indsamlingen af sådanne oplysninger.